

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1977 ஜூலை 9]

அளிக்கப்படவில்லை. இதிலிருந்தே நிர்வாகம் வேண்டுமென்றே
கோளாறு செய்து கொண்டிருக்கிறதென்பது தெரிகிறது. இதை
அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது பற்றி விசாரித்து
நடவடிக்கை எடுக்கலாமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி
அமைச்சர் வளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு
அனுமதி மறுக்கிறேன்.

3. மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்ட
மன்ற மேலவை விதிகளின் 6-வது வதியின் கீழ் மேலவையின் 52-
வது கூட்டத் தொடருக்கு கீழ்க்காணும் உறுப்பினர்களை,
மேலவை மாற்றுத் தலைவர் பட்டியலில் இடம் பெறுமாறு நான்
நியமித்துள்ளேன் :

1. திரு. க. அறிவழகன்.
2. திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்.
3. திரு. டி. சந்தோஷம்.
4. திரு. டி. வி. டிமாண்டி.

4. அரசின் சட்ட முன்வடிவு :

தமிழ்நாடு கடன் நிவாரண சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 1/1977).

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR :
Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to move.—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Second Amendment)
Bill* 1977 (L.A. Bill No. 1 of 1977), passed by the Assembly, be taken
into consideration”.

In moving the Bill, I wish to say that liquidation of rural indebtedness
is an important welfare measure. By the Tamil Nadu Indebted Agri-
culturists (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 15 of 1976)
and the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1976

* 97 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது

1977 ஜூலை 9] THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR]

(President's Act 16 of 1976), as amended by the Tamil Nadu Relief Laws (Amendment) Act, 1977 (President's Act 3 of 1977), suits for the recovery of debts due from agriculturists and other indebted persons and applications for the execution of decree for payment of money passed in any such suit have been barred up to the 15th July 1977. By section 12-A of the Tamil Nadu Pawn Brokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943), as substituted by the Tamil Nadu Indebted Agriculturists and Indebted Persons (Special Provisions) Act, 1976 (President's Act 17 of 1976) and as subsequently amended by the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Amendment) Act, 1977 (President's Act 3 of 1977), the sale by the pawn-brokers of the pledges pawned with them has also been barred up to the 15th July 1977.

As the drought conditions continue to prevail in many parts of the State, the agriculturists and other indebted persons are still not in a condition to repay all the loans taken by them. They will require some more time to rehabilitate themselves and better their economic conditions. It is considered that the moratorium on debts should be further extended for a period of six months, that is, up to and inclusive of the 15th January 1978. It is also considered that the ban on the sale by the pawn brokers of pledges pawned with them should also be further extended for a period of six months, that is, up to and inclusive of the 15th January 1978. The Bill seeks to achieve the above objects.

Sir, I request the House to accept the motion.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977) ஆய்விற்ரு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் ஒத்தி வைப்பதற்காக மட்டுமே வந்திருக்கிறது. ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்கு இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தை மறுபடியும் நீட்டிப்பதற்கு வகை செய்கின்ற ஒரு சட்டமாகத்தான் இந்த மன்றத்தில் வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை இயற்றுகின்ற போது, இந்தச் சட்டம் யாருக்காக இயற்றப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு சாராருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க என்று சட்டம் போட்டால், அது எத்தனை சதவிகிதத்தினருக்குப் பாதுகாப்பளிக்கிறதோ அதைவிட அதிகப்படியான சதவிகிதத்தினருக்கு அது பாதிப்பளிக்கக் கூடாது என்பதை

56 தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 1/1977)

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1977 ஜூலை 9]

இந்தச் சட்டத்தை இயற்றுகின்ற அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இந்தக் கடன் வாங்கியவர்களுக்கு கடனைத் திருப்பித் தர காலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகு, கடன் வாங்க வேண்டும் என்று இருப்பவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் கடன் கிடைக்காமல் அவர்கள் படுகிற வேதனையையும் அரசு தீர்க்க வழி செய்ய வேண்டும். ஒத்திவைப்பதற்காக என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறபோது கடன் வாங்குபவர்களுக்கு வழி செய்யாததற்குக் கவலைப் படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திற்குப் பின் இதற்கு மாற்றுச் சட்டம் ஒன்று கொண்டுவந்து தக்க வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடன் வாங்கியவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலைக்கு கிராமங்களில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புற மக்கள் குடும்பம் நடத்துவதற்கு வழி இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கு கடன் வாங்க வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. இதற்கு மாற்று வழி என்ன? இதற்கு ஒரு மாற்று வழி செய்யாமல், சட்டத்தை மட்டும் போட்டு விடுவதால், கிராமப் புறங்களில் மக்கள் தொல்லைப் படுகிறார்கள். கிராமப் புறங்களில் வங்கிகள் ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். 20 அம்சத் திட்டங்கள் வந்தால், தொல்லைகள் தீரும் என்று சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் நடைமுறையிலே இல்லை. இப்படிப்பட்ட செய்திகளை யெல்லாம் வாஞ்சை மூலமும் பத்திரிகைகள் மூலமும் கேட்டோம். இதையெல்லாம் எதிர்பார்த்த மக்கள் ஏமாந்து போயிருக்கிறார்கள். பலன் எதுவும் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை எதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்? மக்கள் தொல்லைகள் ஏற்படும்போது கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி யோசித்தார்களா என்றால், யோசனை செய்யவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இந்த நேரத்தில் இதை என்னால் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. இன்னொன்று கடன் வாங்க வேண்டியவர்களுக்கு, இந்தச் சட்டம் வந்ததாலே, கடன் கொடுப்பதற்கு ஆள் இல்லை என்று ஊரிலே பேசிக் கொள்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஆறு மாத காலத்திற்கு என்று குறிப்பிட்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்துகின்ற சக்தி மக்களுக்கு ஆறு மாதத்தில் எப்படி வரும்? அவர்கள் அந்த சக்தியைப் பெறுவதற்கான அடிப்படை ஆதரவு என்பதைப் பற்றி யார் சொன்னார்கள்? உள்ளபடியே சொல்கிறேன். நான் கிராமத்தில் பிறந்தவன். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், வருகிற ஆறு மாத காலத்தில் விவசாயிகள் குறுவை நடவு நடப்போகிறார்களா, நடவு உண்டா இல்லையா என்ற சந்தேகத்தில்தான் இருக்கிறார்கள். எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நடவு நடந்து அறுவடையாக மேலும் 5 அல்லது 6 மாதங்கள் ஆகும். அந்த 5 அல்லது

1977 ஜூலை 9] [திரு. கோ. சி. மணி]

6 மாதத்தில் அறுவடையாகி, அதற்குள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கின்ற சக்தி எப்படி வரும்? அதுவும் இந்த வருடம் விளைகிறது என்ற நம்பிக்கையும் இல்லை. காரணம் சீசனைப் பார்த்துத்தான் நடுவார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை, குறுவையைப் பொறுத்தவரை, நிலத்தின் வளத்தைப் பார்க்கமாட்டார்கள், உரத்தைப் பற்றி யோசிக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பருவம்தான் முக்கியம். இது எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள வழக்கம். பருவம்தான் முக்கியமானது என்று இருப்பவர்கள். இருக்கின்ற நிலத்தை உழுது நாற்றை பருவத்தே நட்டு விடுவார்கள். இதுதான் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் உள்ள வ்வுசாயிகளின் வழக்கம். அதுவும் இந்த முறை நாற்று நடவு போடுவதற்கு முடியாமல் நிலைமை நீண்டு கொண்டு போகிறது. ஏதோ எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருப்பதால் வாதிட வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இப்படிப் பேசுவதாகக் கருதவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறுவை எப்போது நடப்படும் என்பது கூட தெரியவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறுவை மகரூல் ஆரம்பித்திருந்தாலும், அதைப் பற்றி நினைக்கலாம். அதுவும் இல்லை. சீக்கிரத்தில் இந்த மாதத்திலாவது குறுவை நடுவதற்கு அரசு என்ன வசதியைச் செய்திருக்கிறது என்பதும் தெரியவில்லை. அதற்காக எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கொடுக்கவில்லை. ஆறு மாதத்திற்குள் எப்படி அவர்கள் கடனைத் திருப்பித் தந்து விட முடியும்? அதை ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு என்று நீடித்தால் என்ன என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாசி மாதத்தில்தான் சம்பா தாளடி பயிர் செய்வார்கள். இதுவரையில் அவர்கள் பட்டிருக்கின்ற கடன்களையெல்லாம் ஒரு ஆறு மாதத்தில் எப்படித் தீர்த்துவிட முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வயிற்றுவலி வந்தால், மருத்துவரிடம் போவதைவிட, மளிகைக் கடையைக் காட்டி, ஒரு அணுவுக்கு சோடா வாங்கிக் குடித்தால் சரியாகிவிடும், உடனே நிற்கும் என்பார்கள். அதுபோல.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சோடா வாங்கிக் குடித்து விட்டால் உடனே வயிற்றுவலி நிற்குமா?

திரு. கோ. சி. மணி : நான் சாதாரண வயிற்றுவலி வந்தால் நிற்கும் என்றுதான் சொல்கிறேன். ஆக இந்த ஆறு மாத காலத்தில் கடன் வாங்கியவன் திருப்பித் தருகிற அளவுக்கு வாய்ப்பு வந்துவிடுமா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நிச்சயமாக அது முடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1977 ஜூலை 9]

இது இன்னும் கொஞ்சம் நீண்ட காலத்திற்கு வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கலாம். அடிக்கடி ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒத்திப் போடலாம் என்று இருக்கிறது. 1938 ஜூனில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு கொடுமை விளைவிக்கும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு ஒத்துவரவில்லை என்பதற்காக அதற்குப் பிறகு அது திருத்தப்பட்டது. விவசாயக் குத்தகைச் சட்டங்கள் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய புரொவிஷன் மாற்றப் பட்டது. இப்போது கூட விவசாயிகள் குத்தகை பாக்கியை அரசு கொடுக்கிற வரம்பிற்குள் கொடுத்துவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். தாளடியே நடக்கூடாது என்று அரசு உத்தரவிட்டது. அதற்குப் பிறகு தாளடிக்கும் குறுவைக்கும் சேர்த்து எவ்வளவு குத்தகை சீட்டு இருக்கிறதோ அதற்கான நோட்டீஸ் இந்தப் பசலியில் வந்துவிட்டது. அது மாதிரி நேரத்தில் தள்ளி வைப்பதை ஒத்திப் போடக்கூடாது. அந்தக் கடனை மட்டும் ஒத்தி வைத்துப் பயனில்லை. கடனையே ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை வரவேண்டும். கடன் நிவாரணத்திற்காக ஆறு மாதத்திற்கு ஒத்தி வைக்கிறோம் என்று சொல்வது சாதாரண விவசாயிகளுக்கு பலனளிப்பதாகத் தெரிய வில்லை. கடன் வாங்குகிறவர்கள் எத்தனை வட்டியானாலும் வாங்குகிறார்கள். இப்போது கடன் கொடுப்பார் யாருமில்லை. தங்க நகைகள், பித்தளைப் பாத்திரம், செம்புப் பாத்திரம் எதற்குமே கிடைக்கவில்லை. அலுமினியப் பாத்திரங்களுக்கும் பழைய வேட்டிப் பட்டுப் புடவைகளுக்கும் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை இருந்தது. இப்போதில்லை. அதற்காக கடன் கொடுப்பவர்கள் எத்தனை வட்டி வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். கடன் எப்படியும் கொடுக்கலாம், வாங்கலாம், வசூலிக்கலாம் என்று சட்டம் கொண்டு வரச் சொல்லவில்லை. அப்படிக் கொடுக்கிற முதலாளிகள் எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள், எப்படி அவற்றை வசூலிக்கிறார்கள். இது தேவையில்லை என்று சொல்லிய பிறகு வட்டிக் கடைகள் மட்டுமல்ல, வணிக வங்கிகள் பூராவும் சாத்தப் பட்டுவிட்டன. கூட்டுறவு வங்கியில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். நான் கூட்டுறவு வங்கித் தலைமையில் இருந்த போது இதுபற்றி ஆராய்ந்தேன். வட்டிக்கடைக்காரர்கள், வணிக வங்கிகள் மூலமாக எத்தனை ரூபாய்க் கடன் பண்டங்களுக்கும் பாத்திரங்களுக்கும் தங்க நகைகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதே சமயம் அந்தக் கடைகள் மூடப்பட்ட பிறகு, கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாக எவ்வளவு கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கையும் பார்க்கும்போது, தனிப்பட்ட கடைகளில் கொடுத்த கடன்கள் கோடிக்கணக்கிலும் இவை ஆயிரக் கணக்கிலும் இருந்ததைப் பார்த்தோம். இது எப்படி ஒத்து வரும்? கூட்டுறவு வங்கியில் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? எத்தனை நகைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? கூட்டுறவு வங்கி என்பது ஒரு ஜில்லாவில் ஏறத்தாழ 15 இடங்களில் இருக்கிறது. தஞ்சை

1977 ஜூலை 9] [திரு. கோ. சி. மணி]

மாவட்டத்தில் 30 கிளைகள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். எத்தனை கிராமங்களில் எத்தனை வட்டிக் கடைகள் இருந்தன. மக் கடைகள் கூட இல்லாத கிராமங்களில் வட்டிக் கடைகள் இருந்ததைப் பார்த்தோம். வெற்றிலைப் பாக்குக் கடைகள் கூட இல்லாத கிராமங்களில் வட்டிக் கடைகள் இருந்தன. இதைப் பற்றி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பேசினார்கள். மறுக்கவில்லை. ஆனால் நியாயமான வட்டி வாங்கும் அளவில் கடைகள் திறந்திருக்கிறோம் என்ற அளவிலாவது, கொள்கையாவது இதில் இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை எதிர்க்கிறேன் என்று அர்த்தமல்ல, வரவேற்கிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு சங்கடமில்லாமல் ஒத்தி வைக்கிறார்கள். பரவாயில்லை. இந்த சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிந்து அதற்குப் பிறகாவது வெளியிலே கடனைப் பெறமுடியாமல் தவிக்கிறவர்கள் அவதியைக் களையும் வகையில் இந்த அரசு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு மேலவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் விவசாயிகளுக்கும் மற்றும் நலிவடைந்தவர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிப்பது அறிந்து சந்தோஷப்படுகிறோம். இருந்தாலும் ஆறு மாதம் இப்படி ஒத்தி வைத்துக்கொண்டே போவதால், யாருக்கும், கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும் வாங்கியவர்களுக்கும் நிலையில்லாத ஒரு நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. கொடுத்தவர்கள் எப்படி வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. நாட்டில் பான் புரோக்கர்கள் ஊர் தெருக்களில் எல்லாம் கடை வைத்து தொழில் செய்தார்கள். கூட்டுறவு வங்கிகள்தான் பத்து பங்கு நூறு பங்கு அவர்கள் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். தெருக்களில் சாதாரணமாக பணம் கொடுத்து வாங்குகின்றவர்கள் சட்டி, பானை, பாத்திரம் பண்டங்களோடு வைத்துக்கொண்டோ, கை மாத்தாகவோ பல வழிகளில் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் இப்போது கடன் கொடுப்பதில்லை. கொடுத்துவிட்டுக் கஷ்டப்படுவது யார்? இதனால் கஷ்டப்படுவது ஏழைகள் தான், பணக்காரர்கள் அல்ல. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நான் நிமிர்ந்து பார்த்த பிறகு, தஞ்சையோடு திருச்சியையும் சேர்த்துக் கொண்டு சொன்னார்கள். மழை பெய்யாவிட்டால் எல்லோருக்கும் தான் சிரமம். காவிரிப் பாசனம் திருச்சிக்கு நிறைய இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்திலும் லிப்ட் இர்ரி கேஷன் பம்பி மிஷின் வைத்து எடுக்கிறார்கள். என்ன செய்தாலும் ஜலம் வருவதில்லை. அதனால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் எப்படிக் கடனைக் கொடுப்பார்கள்? ஏற்கனவே வாங்கியதையே கொடுக்க முடியவில்லை. இதற்கு முடிவான நிவாரணம் வரவேண்டும். சர்க்கார் பணம் மட்டும் கொடுத்தால் போதுமா? சாகுபடி செய்ய வழி வசதி செய்ய வேண்டாமா? விவசாயிகள்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1977 ஜூலை 9]

மட்டுமல்ல, கிராமத் தொழிலாளிகள், தச்சர், கொல்லர் எல்லோரும் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் கடனுக்குச் சொல்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கத்தில், வாங்கியதை மட்டும் எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்? அவர்களுக்கு என்று தனியாக விளைகிறதா? சர்க்கார் கடனையும் கூட்டுறவுக் கடனையும் கொடு என்னும்போது கஷ்டமாகிவிடுகிறது. தனியார் கடன் கொடுத்தவர்கள் கெடுபிடி செய்கிறார்கள் என்றாலும் ஒப்புக்கொள்ளலாம். கூட்டுறவு சங்கத்திற்காக அதிகாரிகள் வந்து மிரட்டுவதைப் பார்த்தால், ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. முன்னால் கவர்னர் ஆட்சியில் ஆலோசகர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இருந்தபோது ஏதேதோ சொன்னார்கள். துறையூர் பக்கத்தில் ஒரு கிராமத்தில் இந்தக் கடன் வசூல் கெடுபிடி மும் முரமாக இருந்தபோது, ஒரு சம்பவம் நடந்தது. ஒரு ஏழைக்குடும்பத்தில் ஐந்தி செய்ய ஒன்றுமில்லை. என்ன இருக்கிறது என்று அதிகாரிகள் கேட்டனர். என் கழுத்தில் தாலிதான் இருக்கிறது என்று அந்த அம்மான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சரி அதையே கொடு என்று கேட்டு வாங்கிச் சென்றுவிட்டதாகச் செய்தி வந்தது. இதையெல்லாம் கூட சில சமயம் மறந்துவிடுகிறார்கள். ஏழையின் தாலியில் என்ன இருக்கப்போகிறது? பணக்காரர் வீட்டுத் தாலியிலாவது ஐந்து பவுன் இருக்கும். ஏழையின் தாலியில் மஞ்சள் கயிறு, பொட்டு, மணி இதுதான் இருக்கும். பத்து ரூபாய்கூட பொறுது. அதைப் பற்றிக் கூட்டம் போட்டு பேசி ஆட்சேபம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகை பால் கூட்டுறவு வங்கிக் கடனை ஒத்தி வைத்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். மழை பெய்தால்தான் தண்ணீர் வரும். அரசியல்வாதிகள் தேர்தல் காலத்தில் மேடை போட்டு ஏராளமாகப் பேசினோம். மழை பெய்தால்தானே? அது பெய்வதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : “ நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை ” என்பது பெரியவர்கள் வாக்கு.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இதிலிருந்து நாட்டில் நல்லவர்கள் என்று ஒருவருமே இல்லை என்று தெரிகிறது. (சிரிப்பு) கருநாடகத்திலும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. நல்லார் ஒருவர் உளரேல் என்றால், இனிமேல் யாராவது உளறினால்தான் உண்டு. (சிரிப்பு) எங்கள் பகுதி திருவாணைக்கா, ஸ்ரீரங்கத்தில் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கின்றனர். அவர்களில் சிலருக்குக் கடன் கொடுத்தேன். அதுகூட வருமோ வராதோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் கூட்டுறவுக் கடன், சர்க்கார் கடன்கள் ஆகியவற்றை வசூல் செய்வதை நிறுத்த வேண்டும். ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு அதற்கான

1977 ஜூலை 9] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

சட்டம் வந்தால், கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். வட்டிக் கடன்காரர்கள் ஒன்றரை பைசா வட்டி வாங்குவதாக எழுதிவிட்டு அதிகமாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். ஏழைகளுக்கு சமயத்தில் வேறு யார் கொடுக்கிறார்கள்? ஒருவரும் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஊரில் போக்கிரி என்று சிலர் இருப்பார்கள். அவர்கள் வேண்டுமானால் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் அவனிடம் வாங்கியதைக் கொடுக்காவிட்டால், தெருவில் போகும்போது எதாவது செய்துவிடுவானே என்ற பயம் இருக்கும். கொடுத்துவிடுவார்கள்.

(பிற்பகல் 4-50)

தங்கத்தைத் தெரியாமல் கொண்டுபோய் விற்றுவிடும் நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி நினைக்கிறபோது, நாட்டில் ஒரு பயம் இருக்கிறது. இப்போது 'எவர்திங்ஸ்' எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், விலை திடீரென்று இறங்கிவிட்டது. அதனால் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் தொந்தரவு. அப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகளுக்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காமல் சரியான நிவாரணம் தர வேண்டும். வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டு என்று இதனை முடித்துவிட வேண்டும். நீடிக்க விடக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய முடிவான ஒரு 'பில்' சர்க்கார் கொண்டு வந்து நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*THIRU D. SANTOSHAM: Hon. Deputy Chairman, Sir, quite understand and appreciate the fact that our Ministry that has just taken charge is, through this Bill, only trying to maintain the *status quo* temporarily till they are in a position to bring forward a more considered legislation. But, even so, it is my bounden duty to draw the attention of the Government to the grave and tragic consequences which have followed in the wake of this ill-conceived legislation. This moratorium which has not conferred any benefit on anybody has plunged the entire rural community, the creditors, the borrowers as well as the rest, into a state of total uncertainty and insecurity. The sad plight of the creditors is easily imaginable. But I would like to mention one concrete instance which would rather emphatically point to the tragedy of this situation. I know of a family—a family of an Assistant Professor in a College. He retired and drew his Provident Fund money and shortly afterwards, he died. That money was invested in the name of his eldest son on a simple mortgage. The person who got the money on mortgage dug a well, installed a pumpset and has become prosperous. In the family of the Assistant Professor, the widowed mother fell seriously ill and the younger brother ran away

[Thiru D. Santosham] [1977 ஜூலை 9]

from the house and was missing. They had to search for him. They were in dire need of the money. But, unfortunately, the moratorium came in the way and even though the borrower was prosperous and even though the creditor was in urgent need of money, they could not get it. Now let me pass on to the debtor's side. Suppose that in a family of an average agriculturist, someone has fallen seriously ill and they need money to rush him urgently to Madurai, Madras or Vellore Hospital. They may need Rs. 500 or Rs. 1,000. Previously they would have got this money by merely signing a promissory note or executing a hypothecation of their land. But now nobody will give them the money. If at all they should get money, they have got to get it by total sale of the land. When they have to sell the land in urgent pressure, who will pay the real value? They have to sell it for a song. This is tragedy that has got to be put an end to. Without doing it, what is the good of extending this moratorium? The liquidation of agricultural indebtedness is a catchy slogan and will be very helpful in catching votes. Our Government will not do like that, since they have got more than what they need. It is now their duty to do something for this. The previous Government would not have done anything because they thought that they did not have the mandate of the people and they could not take a positive decision. It is now up to the Government not to wait for the full term of six months but to take urgent measure to bring some positive, definite legislation to help the really needy borrowers on the one hand and, at the same time, to restore normalcy in rural credit. Assuming that we have rural banks, are they going really to restore normalcy in rural credit? Suppose one of the members of an average agriculturist family is involved in a criminal case and they have to take him out on bail. They will have to go to Madras and engage a costly lawyer. Can the Rural bank advance money for that purpose? They will have to go to private money-lender for help. Rural credit should, therefore, be restored to normalcy. I think the previous Government were extending the moratorium and putting off the evil day. But, now that a popular Government has assumed charge, it has got to take some positive action. This Government should boldly say that the interest is completely wiped out so that at least the principal may be recovered in easy half-yearly instalments. We should have some trust in the judiciary. Unfortunately, at present, it has been destroyed. I am sure our present Law Minister who himself had been a member of the higher judiciary in this State will try to restore confidence in the judiciary and give power to the judges so that they could, in deserving cases, extend the time for payment of the amount and after looking into each individual case, they could wipe out the interest and direct the principal to be paid in easy

1977 ஜூலை 9]

[Thiru D. Santosham]

instalments I request the Government to bring forward positive and decisive legislation very soon, not waiting for the full term of six months, and bring forward as quickly as possible measures to restore normalcy in rural credit.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத்தலைவரவர்களே, மதிப்பிற குரிய உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல இந்த அரசு ஜூலை திங்கள் 15 ஆம் நாளைக்குள் ஏதாவது ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் மற்றும் ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்கு இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத் தினை நீடித்திருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் “Postponing the evil” என்று சொல்வார்களே, அதைப் போலத்தான் இது என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த “evil”, கஷ்டமானது யாரைச் சேருவது? கடன் கொடுத்தவர்களைச் சாருவதா, அல்லது கடன் வாங்கியவர்களைச் சாருவதா என்பதை இந்த அவையின் முடிவிற்கு விட்டு விடுகிறேன். இந்தச் சட்டம் வந்த காரணத்தினால், மதிப்பிற குரிய உறுப்பினர்கள் கூறியதைப் போல, கடன் கொடுத்தவர்கள், கடன் பெற்றவர்கள் — இவர்களைத் தவிர இந்த மூன்றாவது வகையினர், அதாவது புதிதாகக் கடன் வாங்க முயற்சிப்பவர்கள், இப்போது தங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் கடன் கிடைக்காத நிலையில் இருக்கிறார்கள். வறட்சியினால் சென்ற ஆண்டு எங்கள் பகுதியில் ஒரேயொரு போகம் விளைந்ததின் காரணமாக இந்தச் சாகுபடிக்கு அவர்கள் கடன் பெற்றேயாக வேண்டும். இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க யாரும் தயாராக இல்லை. கூட்டுறவு வங்கிகளிடம் அவர்கள் கடன் பெற்று, அந்தத் தவணைகளும் கொடுக்க வேண்டிய நிலை வந்துவிட்டது. அதை ஓராண்டு தள்ளிப்போட்டால், வட்டியுடன் சேர்ந்து அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. எனவே இந்த நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், இந்த அரசுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, இந்த வட்டியை நீக்கி அரசுக்கு மட்டும் வகை செய்து, கடன் கொடுத்தவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க ஒரு வாக்குறுதியை அரசு வழங்க வேண்டும். இன்றைய நிலையில் என்ன கடன் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, இந்தக் கடன் மூன்றாண்டுகளில் அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, கடன் பெற்றவர்கள் ஆறு தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்ற வகையில் செய்ய வேண்டும். கடன் கொடுத்தவர்களிடம் அசலே இல்லை என்று சொல்லலாமா, அது நியாயம் ஆகுமா என்பதை இந்த அரசு கருதிப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் கடன் கொடுத்தவர்கள் எல்லோருமே கடனைக் கொடுத்து வட்டியில் பிழைப்பவர்களாகக் கொள்ள முடியாது என்றாலும், வேண்டியவர்களுக்

[திரு கே. எஸ். கணபதி]

[1977 ஜூலை 9]

காக கடன் கொடுத்திருக்கலாம் ; அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் பார்த்து கடன் கொடுத்திருக்கலாம். அந்தக் கடன் முழுவதையும் திரும்பக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வது தவறாகும்.

அடுத்து, இந்த நிவாரணச் சட்டம் உண்மையில் நிவாரணத்தை அளித்து விட்டதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்லமுடியும். கடன் கொடுத்தவர்கள் பயந்தவர்களாக இருந்தால்தான் சட்டம். மற்றவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் சட்டமே இல்லை. சென்னையில் சொல்கிறார்களே, ஈட்டிக்காரர்கள், காபுலிக் காரர்கள், இவர்களிடம் எல்லாம் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது. அவர்களிடம் ஒரு மாதத்திற்கு நூறு ரூபாய்க்கு 12 ரூபாய் வட்டி என்றால், வட்டியை ஊதியம் வாங்கியவுடன் கொடுத்துவிட வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தால் அவர்களிடம் கடன் பெற்றவர்களுக்கு நிவாரணம் ஏற்படுவதில்லை. இதையெல்லாம் கருதி, கடன் கொடுத்தவர்கள் கொடுத்த தொகை எவ்வளவு, என்று பார்த்து “அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க அரசு முன்வருகிறது ; மூன்றாண்டு காலத்தில் அசலைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்” என்ற உத்திரவாதம் இந்த அரசு தந்து, உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது போன்ற முறையில் அடிக்கடி ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறை நிவாரணச் சட்டத்தை நீட்டிக்கொண்டு போவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-00)

திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டை வறட்சியின் கோரப்பிடி கவ்வியிருப்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. இந்த நேரத்தில் தமிழக மக்கள் எதிர்பார்த்ததுபோல், இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக தமிழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இது மக்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரமா என்றால் இல்லை. ஏனென்று சொன்னால், இந்த அரசுக்காக வாக்களித்த மக்கள் எல்லோரும், ஏன் தமிழ் நாட்டு மக்கள் எல்லோரும், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பின்னர், நமக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்படப் போகிறதென்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இப்போது ஏமாற்றம் தான். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்கியுள்ள கடனை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான நாளை மேலும் ஆறு மாதத்திற்கு ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்திடமிருந்து வாங்கிய கடனையிருந்தாலும் சரி, தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிடமிருந்து வாங்கிய கடனையிருந்தாலும் சரி, அவற்றைக் கடுமையான முறையில் விவசாயிகளிடமிருந்துவசூல் செய்யும் கெடுபிடியைப்பார்க்கிறோம்.

1977 ஜூலை 9] [திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம்]

இன்றைக்குக் கோர்ட்டிலே வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப் பட்டு, 'டிகிரி' செய்யப்பட்டு, விவசாயிகளை 'வாரண்ட்'-ல் பிடித்து அழைத்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிடமிருந்து பெற்ற கடனுக்காக விவசாயிகளிடமுள்ள ஆடு மாடுகளை ஜப்தி செய்கின்ற காட்சியையும், கதவு சன்னல்களைப் பிடுங்குகின்ற காட்சியையும் பார்க்கிறோம். இந்த அரசை நம்பி வாழும் மக்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் இந்தச் சட்டத்தினால் நிரந்தரமான பரிகாரத்தை ஏற்படுத்திவிட முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்குக் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் சொல்லியதுபோல், இன்றைக்கு மக்கள் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் அவசரத் தேவைகளுக்குப் பணம் எளிதாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதுதான். இந்தச் சட்டம் இருப்பதால், தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து இப்போது கடன் வாங்க முடியவில்லை. எனவே, கடன் வாங்குவதற்கான மாற்று வழிகளை இந்த அரசு ஏற்படுத்துமென்று நம்பியிருந்த மக்களுக்கு ஏமாற்றம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், 5, 10 ரூபாய்கூட கடன் வாங்க முடியவில்லை. 20 அம்சத் திட்டம் அமலில் இருந்த காலத்தில், நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர்களுக்குக்கிடைக்கவில்லைமென்றாலும், 5 அல்லது 10 பேர்கள் மாட்டுக்குக் கடன், ஆட்டுக்குக் கடன் என்று கடன் வாங்க வாய்ப்பிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்குத் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தும் வங்கிகளிடமிருந்தும் பணம் வாங்க முடியவில்லை. எனவே எளிதாகக் கடன் கிடைக்க ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது, வாங்கிய ப்ரோ நோட்டைக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்து பணத்தைத் திரும்பப் பெற, வக்கீல் பீஸ், கோர்ட் பீஸ் என்று அதிகமான தொகையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே இதற்கு ஒரு மாற்று வழிகாண வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பை முதலில் தாசில்தாரிடம் விட்டுவிட்டு, இத்தனை தவணைகளில் திருப்பிக் தர வேண்டுமென்று அவர் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதனை மீறுபவர்கள்மீது, ஒழுங்காகப் பணம் கட்டாதவர்கள்மீது கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரலாம் என்று இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது இதை மாத்திரம் ஒத்திவைப்பதானது நிரந்தரமான பரிகாரமாகாது. கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களை வசூலிப்பதையும், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களை வசூலிப்பதையும் 6 மாதத்திற்கு ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 9]

சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் மழையைப் பார்க்க முடியவில்லை. அங்கே மழையே பெய்யவில்லை. கடும் வறட்சி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள உழவர்கள் தங்கள் உணவுக்கு மட்டுமல்லாமல், ஆடு மாடுகளுக்குத் தீவனம்கூட போட முடியாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே குடிநீருக்கு அலையும் காட்சியைப் பார்க்கிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு மாற்று வழியை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னுடைய அமைச்சரவையின் மீது எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகள் நாங்கள் செய்வோமென்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களென்பதையும், அதுபோல இங்கு இருக்கிறவர்களும் எதிர்பார்க்கிறார்களென்பதையும் எடுத்துக் காட்டியதற்காக நான் அமைச்சர்கள் சார்பில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதை இங்கே வரவேற்று, நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு கருத்தைத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஆங்காங்கே கடன் வாங்கி கஷ்டப்படுகிற மக்களைப் பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கவேயில்லையென்று தோன்றுகிறதென்று சொன்னார்கள். நான் தமிழகம் முழுவதும் சுற்றி வந்தபோது—20 அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்யச் சென்றபோதும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்காக வாக்குகளைக் கேட்கச் சென்றபோதும், சட்ட மன்றப் பேரவைத் தேர்தலையொட்டி மக்களைச் சந்திக்கச் சென்றபோதும் ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தமிழகத்தில் சுற்றிய நேரத்தில்—சந்தித்த கோடிக்கணக்கான மக்களிலே, பெரும்பான்மையான விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் என்னிடம் முதல் முதலில் சொன்னது, கேட்டுக்கொண்டது, வற்புறுத்தியது கடன்களை உடனே வசூல் செய்யாமல் தள்ளிப்போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். அது மட்டுமல்ல, ஆங்காங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் எவ்வளவு கெடுபிடி செய்கிறார்கள், எவ்வளவு மோசமான வகையில் பாத்திரம் பண்டங்களைக்கூடத் தூக்கிச் செல்கிறார்கள் என்பதையும் என்னிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னிடம் தந்திருக்கும் மனுக்களைப் பரிசீலித்து, நாங்கள் பதவியேற்றவுடன் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, விசாரித்து, எந்தெந்த வகையில் உடனடியாக நிவாரணம் காண முடியுமோ அந்தவகையில் செயல்பட நாங்கள் முன்வந்தோம். அதனால்தான் இந்தச் சட்டத்தை, 6 மாதங்களுக்கு நீட்டி வைக்கும் சட்ட முன்வடிவை இங்கே அவசரமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோமென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் ஒன்றை நான்

1977 ஜூலை 9] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மட்டுமல்லாமல் மற்றத் தொழில்களைச் செய்கிறவர்கள்கூட கடன் வாங்குகிற நிலையில் இல்லாமல், அவர்கள் யாருக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்படாத நிலையில், அவர்கள் தங்கள் தொழிலைச் செய்து, விவசாயிகள் விவசாயத்தை ஒழுங்காக நடத்தி மானத்தோடு—இன்னும் அழுத்தமாகச் சொல்லப்போனால் தன்மானத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் வாழ வேண்டுமென்ற அக்கறையிலே நாங்கள் மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறோமென்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. நாட்டிலேயுள்ள 'பான் புரோக்கர்ஸ்' தொழில் செய்யத் தடை செய்யப்பட்ட பிறகு, ஆங்காங்கே மூக்குத் திருகாணியைக்கூட வைத்துப் பணம் வாங்க முடியாத நிலையில் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நான் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்திய பேரரசை சம்மதிக்கச் செய்து, எங்கெங்கு தபால் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஒரு பகுதியை, ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி, கிராமப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அது இந்தியப் பேரரசு சம்மதித்து அதற்குப் பிறகு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், இந்த அரசு உடனடியாக அவசர நிலை உணர்வோடு முதலிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது. ஜப்தி செய்யும் கொடுமையை நிறுத்துங்களென்று ஆணையிட ஏற்பாடு செய்துவிட்டுத்தான், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை உங்கள்முன் கொண்டு வந்து, உங்கள் அனுமதிபெற்று அவர்களுக்கு ஆபத்துக்கள், தொல்லைகள் ஏற்படுவதைத் தடுக்க ஏற்பாடுகளைத் தற்காலிகமாகச் செய்துள்ளோம். இதற்குப் பிறகு நாங்கள் நிபுணர்களைக் கலந்து, எங்களுடைய எண்ணங்களை, விருப்பங்களைத் தெரிவித்து, அதற்கேற்ப தீர்மானங்களை, திட்டங்களை வடிவாக்கி, உங்கள் அனுமதி பெற நிச்சயமாக இந்த அவையிலே நாங்கள் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவோமென்பதை உங்களுக்கு என்னுடைய கடமை உணர்வோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றை மட்டும் நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். தமிழக அரசின் நிதிநிலைமை எப்படி இருக்கின்றது என்பதைச் சில நாட்களில் தெரிந்துகொள்ளப் போகிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு உறுப்பினர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது வாதிக்கும்போது சொல்லப்படும் யோசனைகளின்மீது, நாங்கள் எடுக்க இருக்கும் முடிவுகள், எவ்வளவு நெருக்கடிகள் இருந்தாலும், எவ்வளவு சோதனைகள் ஏற்பட்டாலும், கஷ்டப்படுகின்ற, தொல்லைப்படுகின்ற, துன்பப்படுகின்ற, பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு நன்மையளிப்பதாகத்தான் அமையும்.

68 தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 1/1977)

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 9
(பிற்பகல் 5-10)]

பிற்பட்ட சமூகத்திணைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, நான் இன்னொன்றையும் சொல்வேன். சமூகத்தில் பிற்பட்டவர்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பொருளாதாரத்திலே பிற்பட்ட மக்களும் மகிழ்ச்சியோடு நல்ல நிலைமையில் வாழக்கூடிய அளவுக்குத் திட்டங்களைத் தீட்டி, அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் ; அண்ணாவின் கொள்கை வழியிலே நின்று அவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான், நாங்கள் இந்தப் பதவியிலே இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவைகளை நிறைவேற்ற எந்தத் தியாகத்தையும் செய்வோம், அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆறு மாத கால தவணை நீடிப்புக் கொடுக்கின்ற இந்தச் சட்டம் முடிவான ஒரு சட்டமல்ல. இப்படி ஆறு மாதம், ஆறுமாதம் என்று தள்ளிப் போடுவதாகக் கருத வேண்டாம். நாங்கள் அமைச்சரவை அமைத்த பிறகு கொண்டு வருகின்ற சட்டத்தை இதுதான் முதல் படி என்று யாரும் கருதிவிட வேண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். வேறு பல திட்டங்களுக்கும் வகுத்துத் தர ஆசைப்படுகிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக நாங்கள் நிபுணர்களையும் கலந்து ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஜப்தி செய்கின்ற நிலைமை, மாடு கன்றுகளைக் கவர்வது, வீட்டுப் பண்ட பாத்திரங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு போவது போன்ற கொடுமைகளை எல்லாம் உடனடியாக நிறுத்துகிற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்த்து, இந்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவைத் தருவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பாக சட்டம் அமையவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் இந்த ஆண்டின் மத்தியில் இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள். ஆகவே நாங்களாகவே இதைச் சொல்லும்போது, எந்த அளவுக்கு பொறுப்புணர்ச்சியோடு நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதையும் நீங்கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் மக்களுக்குச் சொல்லிய வாக்குறுதிகளை மறந்துவிட்டு பதவிக்கு வந்த பிறகு, ஏதோ நாட்களைத் தள்ளிவிட்டுப் போகவேண்டும் என்பதற்காக, சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று தயவு செய்து கருதிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்காலிகமாக அவசர நிலையில், வேறு வழியில்லாத சூழ்நிலையில் இது வந்திருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று எண்ணி இதை இங்கே சொல்கிறேன். மற்ற நிலைமைகளைச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்துவார்கள். அதன் பிறகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களுக்கு விளக்கம் கேட்கலாம் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 9]

திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன குறிப்பில் கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கும் ஒரு வழியைக் குறிப்பிட்டார்கள். தபால் நிலையங்கள் மூலம் கடன் கொடுப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே பதவிக்கு வரும் முன்பு அக்கட்சித் தலைவராக இருந்த நேரத்தில், தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்தில் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அப்போது இருந்த மத்திய அரசு வேறு, இப்போது இருக்கின்ற மத்திய அரசு வேறு.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தபால் நிலையங்களைப்பற்றி நான் தேர்தல் பிரசாரங்களில் பேசும்போது பேசியதே கிடையாது. அதிகாரிகளிடம் நான் பேசியதைச் சொன்னேன். அது மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால்தான், தபால் நிலையங்களில் அமுல்படுத்த வழிவகை கிடைக்கும்.

திரு. கோ. சி. மணி : பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்தது அப்படி பொது கூட்டங்களிலே அல்லது அவரது குழுவினரோடு பேசினார்களோ, அப்படி ஒரு யோசனை அவர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது. கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது, இந்த யோசனையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்று தமிழகத்தின் முதல்வராகவும் வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மூலம் மறுவாழ்வுக்காகக் கடன் வாங்குகிறவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்கு மத்திய அரசிடம் கொடுக்க செயற்குறிப்பு ஏதாவது தயாரித்திருக்கிறார்களா? இப்படி ஒரு சட்டம் வருகிற நேரத்தில் அதையும் கவனத்தில் கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த நேரத்திலே அதை வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டாம். இப்போது அதைப்பற்றிச் சொல்ல இயலாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தனி நபர்கள் வாங்கியிருக்கின்ற கடன் தொல்லைகளை நீக்க ஆக்க பூர்வமான சட்டங்களைக் கொண்டு வருவோம் என்று இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நான் கிராமப்புறத்திலிருந்துதான் வருகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முகவை மாவட்டத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட தொகுதியான அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்று வந்து, இங்கு முதலமைச்சர் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு விளக்கம் கேட்கிற மாதிரி இருக்க வேண்டும்.

[1977 ஜூலை 9]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி வகைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காலத்திலும் எந்த நேரத் திலும் விவசாயிகளுடைய வீடுகளிலேயிருந்து பண்ட பாத்திரங் களும், கால்நடைகளும் அரசு அலுவலர்களால் ஜப்தி செய்யப் படக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இலாகா பூர்வமாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மற்றொன்றை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவருடைய தொகுதியில்தான் நான் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவராக இருக்கிறேன். அந்தப் பகுதியில்தான், நான் சட்ட மன்றக் கூட்டத்திற்கு வருவதற்கு முந்திய நாள் கூட்டுறவு சங்கக் கடனை வசூலிக்க ஏராளமான சொத்துக்களை ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். கடன் வசூல் செய்வதற்காக தொற் தரவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தொடர்பாக ஒரு நல்ல உத்தரவிட்டால், அவர்களுக்கு தற்காலிகமாகவாவது பாது காப்பு கிடைக்கும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களின் மேலான கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நாங்கள் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டது, 30-ந் தேதியும், அடுத்து 4-ந் தேதியும் ஆகும். அது உங்களுக்குத் தெரியும். ஏழாம் தேதிதான் ஆளுநர் உரை படிக்கப்பட்டது. இன்று ஒன்பதாம் தேதிதான் ஆகியிருக்கிறது என்பதும் தெரியும். இதற்குள் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு நடந்ததைப்பற்றிச் சொல்லி, அதைத் திருப்பிக் கொடுப் பதற்கு ஏதாவது வழி செய்யப்படுமா என்று கேட்கிறார்கள். வேண்டுமானால் தயவுசெய்து தனியாகப் பார்த்து குறிப்புகளைக் கொடுத்தால், அதைப் பற்றி முயற்சி செய்யத் தயங்கமாட்டேன்.

திரு. இளம்பரிதி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசிப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்களுடைய, சர்க்கார் சம்பந்தமில்லாத நிபு ணர்களுடைய என்பது பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அரசில் நிபுணர்கள் இல்லை என்ற சந்தேகம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஏன் வந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

1977 ஜூலை 9]

The HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Hon. Deputy Chairman, Sir, about half-a-dozen friends have participated in this Debate.....

An HON. MEMBER : Hon. Members.

The HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Thank you for the correction. And you remember old habits die hard and, the refore, there is some excuse for my slipping once a way.

Half-a-dozen Members have participated in this debate, most of them welcoming this measure, with a certain amount of criticism in respect of the hardships the debtors and the creditors have undergone, the difficulties under which they groan for raising credit facilities, the practical paralysis of the credit system which has affected both the debtor and the creditor and the cessation of almost all facilities even for, what I call and from what the hon. Member Thiru Ko. Si. Mani has said, the potential of future debtors who want to borrow.

If one looks into the history of this legislation, when the Tamil Nadu Act 10 of 1975 came into force on the 16th January 1975, the period of life that was provided for in the Act was only one year. Later another Act, replacing two ordinances, was brought. They have retrospectively brought it into effect and it shall be deemed to have come into force on the 22nd July 1975. Later, they brought it in for another period of one year and again later for six months. Therefore, when this Government, as the Hon. the Chief Minister has explained to you came into existence on the 30th June 1977, hardly there was any breathing period for us. We received lots of representations because there are the Pawn-brokers' Associations also involved in this entire legislation. In fact, some pawn-brokers have even represented that they would cease from the activity of money-lending if these moratorium bills were to be extended. That is one viewpoint. The other viewpoint is that there is a popular measure which has been brought by the previous Government and whose benefit must be extended to the poorer sections of the community for a longer period. These two extreme view points have been placed, with various variations, before the Government and these necessarily involve an examination of certain subjects which fall within the Concurrent List. Therefore, in view of what may be called the very short time that is available between the expiry date of 14th of July 1977 and today being the 9th, we are left hardly with about 4 or 5 days if this has got to get the assent of the President after reservation by the Governor. There were barely 3 or 4 days left for us and we have to rush this legislation more for the purpose of breathing so that the previous beneficial legislation may not come to an abrupt end with the result that many debtors who have had the benefit of

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1977 ஜூலை 9]

this moratorium may not suffer. So, it is a social measure essentially thought of by this Government for extending the benefits for six months so that we may be in a position to examine the various representations made to the Government both from the standpoint of the debtors and creditors and bring such legislation as would be useful and beneficent to the poorer sections of the community at large. As I have said, Sir, some of these representations involve radical changes, at any rate radical examination of very vital.....

(பிற்பகல் 5-20)

திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத்தேவர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதைக் குறைவாகச் சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. இந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள் தமிழில் பேசினார்கள். அமைச்சர் அதற்கு ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதால் எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அதைத் தமிழிலும் எங்களுக்குச் சொன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் விதிமுறைகள் அவ்வாறு இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பேசலாம். அதை நான் தடுக்க முடியாது.

திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத்தேவர் : அப்படியென்றால் ஆங்கிலம் பேசுகிறவர்களுக்கு ஒரு நாளை ஒதுக்குங்கள். அதைத் தமிழிலும் டைப் அடித்து எங்களுக்குக் கொடுங்கள். நல்லது சொல்கிறாரா கெட்டது சொல்கிறாரா என்று எங்கள் மனதிற்குத் தெரிய வேண்டாமா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் வேறு ஒன்றும் பண்ணுவதற்கில்லை. இப்போது அமைச்சர் பேசட்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே உறுப்பினரின் இந்தப் பேச்சு இந்தச் சபையின் கௌரவத்தை ரொம்பவும் குறைப்பதாக இருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சொல்லலாம் என்பது எப்போதும் உள்ள மரபு. இந்த அரசின் இருமொழிக் கொள்கையின்படி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இரு மொழியிலும் பேசலாம்.

The HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Sir, this morning, subject to correction, somebody told me, that when a Constitutional law issue was discussed on the floor of the Legislative Assembly some years back, almost the entire Debate proceeded in English

1977 ஜூலை 9]

in between the then Leader of the House, Thiru C. Subramaniam and my beloved brother, the late revered Annadurai. So, English was found to be a useful instrument in respect of any debate dealing with technical or legal subjects. So, my submission to you, Sir, is that in as much as a detailed examination involves the examination of some of the vital provisions of Central Acts, we have got to be very careful in bringing out the legislation. Such a piece of legislation could not be brought into existence within the short time available for us. Therefore, we chose to ask for extension of time for a period of six months.

The difficulties raised by the hon. Members, Thiru Ko. Si. Mani, Thiru Venkateswara Dikshidhar, my friend Thiru Dharmaraj Santosham, Thiru Ganapathi and Thiru Balasubramaniam will be examined in great detail and in the forthcoming legislation we will certainly think of the interests of the poorer sections who have been hit so hard. And, necessary legislation, I am sure, will be brought before you for detailed consideration and necessary relief will be given to the concerned and subject to the best of the financial capacities of the Government. Thank you.

திரு கோ. சி மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய 'சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதை விரைவில் பரிசீலனை செய்து நல்லதொரு முடிவினைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தையும் இதையொட்டிய சட்டத்தையும் இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே கொண்டுவந்து இந்த யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு பரிகாரம் தேடுவார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : On a point of explanation. I want to assure the hon. Member Thiru Ko. Si. Mani that a parallel examination of all the relevant Acts and fairly radical measures to be undertaken by us is being pursued by the Government. It is going on now. The Hon. the Chief Minister has been very very particular and punctilious in giving such necessary and urgent instructions to go ahead with the necessary legislation, not taking any shelter under this Act providing for extension for six months. I would not be surprised if things get ready even within a shorter time as it were.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு, எண் 1/1977) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற் கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

74 தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977)

[1977 ஜூலை 9]

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : I move.—

“That the Debt Relief Laws (Second Amendment) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 1 of 1977), as passed by the Assembly, be passed.”

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(பிற்பகல் 5-30)

8. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.

திரு க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.”

திரு இரா. சாம்பசிவம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அறிவழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.”

@98-110 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.